

YHDESSÄ OLEMME ENEMMÄN

40 vuotta lakisääteistä aluepolitiikkaa: hyvä hetki pohtia oman alueemme tilannetta. Kehitys agraarikaudesta teolliseen Suomeen aiheutti Suomen kaupungistumisen, maaltapaon ja massamuutot Ruotsiin ja omiin kasvukeskuksiin. Suomen liittyttyä EU:n jäseneksi 1995 alkoi selkeämpi ohjelmaperusteinen alueiden kehittäminen. Aluepolitiikkaa ei voida sanoa täysin epäonnistuneeksi: onhan Suomi noussut maaseutuyhteiskunnasta teolliseksi ja sitä kautta hyvinvointivaltioksi ja viimein osaamisyhteiskunnaksi. Alueiden kehittämistyö on siirtynyt yhä enemmän kuntien vastuulle. Tämä haastaa kunnat yhteistyöhön keskenään ja tulevaan puitelakiin kirjataan vaatimus ”pakkoyhteistyöstä” maakunnan keskuskaupungin ja kuntien kesken. Etelä-Savon vanhusvoittoinen väestö ja muuttoliike on johtanut siihen, että työikäinen väestö on supistunut vuosittain runsaalla tuhannella hengellä. Sillä, että esim. Exel tuottavuutensa parantamiseksi siirtää sauva- ja salibandytuotteiden pinnoitusta ja kokoonpanoa Kiinaan, on merkitystä koko maakunnallemme, mutta kansainvälistyminen ja globalisaation tuomat muutokset ovat tulleet jäädäkseen. Meidän on vain maakuntamme sisällä yksissä tuumin pohdittava, mitkä ovat juuri tämän maakunnan vahvuudet ja mahdollisuudet. Haasteellista on kolmen kaupungin (Mikkeli, Pieksämäki ja Savonlinna) keskinäinen yhteistyö ja vuorovaikutus ympäröivään maaseutualueeseen, josta suurin osa luokitellaan harvaan asutuksi ja ydinmaaseutua on vain kaksi kuntaa: Joroinen ja Juva. Yrittäjyyden aste Etelä-Savossa on korkea mutta yritykset ovat pieniä ja Finnveran tilastoja katsoessa on todettava että teollisuuden sijoitukset Etelä-Savoon ovat pienet. Kasvupotentiaalia monillakin aloilla olisi. Bioenergian lisääminen sopii hyvin alueellemme; korjuutyötä pitäisi vain saada kannattavammaksi puuenergian tuotannossa. Ekomaakuntanakin profiloituminen olisi mahdollista.

Vaikka aluekeskuksilla on iso merkitys oman alueensa kehityksessä, on valtion linjauksilla hyvin selkeä viesti maaseuduille: se että maaseututuki korvattiin kansallisesti oli tärkeää. Kannaltamme huonoa aluepolitiikkaa oli, että saimme vain suullisen lupauksen Lusi-Mikkeli perusparannuksen aloituksesta vuonna 2008. Savonlinnan ohitustiehankkeen rahoituksen varmistuminen oli hyvä asia.

On kaksi tärkeää asiaa jotka vaativat yhteisiä ponnistuksia ja linjanvetoa pystyäksemme huolehtimaan maakunnastamme ja jotka vaikuttavat vetovoimaamme: alueemme **koulutus** ja **terveydenhuolto**. Seutulukioverkostomme on saanut huomiota lukiokoulutuksen kehittämishankkeena koko valtakunnan tasolla. Ilman puitelakiin kirjattavaa väestöpohjarajaustakin toisen asteen koulutuksessa oppilaitosten yhteistyötä on tiivistettävä vastaamaan maakuntamme elinkeinorakennetta ja korkeakoulutarjonta on erikoistuttava valituille kilpailukykyisille aloille. Kuntien rahoituksen vahvistaminen 500 miljoonalla eurolla valtiovarainministeriön esityksessä helpottaa hieman terveydenhuollon palvelujen järjestämisessä, mutta maakunnallisesti terveydenhuollon tuloksellisuutta voi tarkastella laadun, kustannusten ja saatavuuden yhdistelmänä, ja lopputulosta helpottaa kuntien keskinäinen yhteistyö.

Seija Korhonen

LT, Mikkelin Seudun seutuvaltuuston jäsen (kesk.)